

Вашингтон -- Убиство америчког новинара Џемса Фолија у Сирији од стране џихадистичких милитаната представља "терористички напад против САД", саопштила је Бела кућа.

"Када је неко од наших убијен на такав начин, ми то видимо као напад на нашу државу", изјавио је Бен Роудс, заменик саветника за националну безбедност, преноси АФП.

Роудс је нагласио како је плаћање откупнине за таоце "погрешна политика" и како Вашингтон неће обезбеђивати фондове за терористичке организације, чиме им се омогућава да проширују своје операције.

Не наводећи тачан број, Роудс је рекао како у Сирији има мало талаца из САД и како ће Америка учинити све што може да их врати кући.

У четвртак су амерички министар одбране Чак Хејгел и генерал Мартин Демпси у обраћању новинарима истакли како група Исламска држава (ИС) представља озбиљнију претњу него нека "обична терористичка група" јер следе визију која може радикално да промени Блиски исток.

САД и локалне ирачке снаге би могле да зауставе и поразе ИС, али је нужно да сунитско становништво како у Сирији, тако и у Ираку, одбаци ту групу, нагласили су Хејгел и Демпси.

Одбијајући да исплате исламским терористима 100 милиона откупа за новинара Џејмса Фолија САД су потврдиле своју политичку одлуку да са терористима нема преговора, као и да ће оваквим тврдим ставом заштитити своје грађане од киднаповања.

Фоли је брутално убијен, а терористи су објавили снимак на којем му одрубљују главу, што је оставило снажан утисак не само у америчкој јавности и отворило расправу у администрацији америчког председника Барака Обаме да ли треба плаћати откуп отмицарима и да ли би то подстакло више отмица.

Тврда политика коју поред САД води и Велика Британија одудара од праксе у већини европских држава, за које је “Њујорк тајмс” иронично приметио да су “водећи финансијери Ал Каиде”.

Лист подсећа да су у случајевима отмице европских држављана, њихове владе углавном чиниле уступке отмицарима исплативши им најмање 125 милиона долара од 2008. године, од чега само у прошлој години 66 милиона.

Последица бескомпромисног става САД и Британије је да су њихови грађани ређе отимани, али они отети су наводно чешће убијани.

Нечињење уступака терористима допринело је мањој заинтересованости исламских екстремиста за отмице британских и америчких грађана, јер нису таоци којима се уносно тргује.

Према незваничним подацима, исламски екстремисти отели су 53 особе, од којих су трећина Французи, а држављана САД је веома мало.

Поред Фолија којег су убили, терористи су отели и његовог колегу и сународника Стивена Сотлофа и најавили да ће и њему одузети живот.

Изузетак од правила догодио се у случају америчког војника Боуа Бергдала, којег су отели талибани 2009. године, а у замену за његову слободу тражили су ослобађање петорице Авганистанаца из затвора у заливу Гвантанамо.

Влада Катара посредовала је у преговорима са талибанима и Американац је 2014. године пуштен на слободу што је покренуло расправу у безбедносним круговима у САД који су одлуку да се преговара са талибанима оценили “веома проблематичном”.

Америчко - руски новинар Сајмон Островски био је заробљен током 2014. године у проруском упоришту Славјанску у источној Украјини због наводне повезаности са екстремистичком организацијом “Десни сектор”, али је убрзо ослобођен.

Нигеријским и сомалијским пиратима који су отимали бродове и америчке посаде на њима, а затим их убијали, судило се пре четири године у САД, у првом процесу против гусара још од 19. века.

У неким случајевима пиратерије, трговачким бродовима помагала је и америчка ратна флота, а десетине пирата платило је главом покушаје отмице бродова и посада.

Све то чини америчке држављане “непопуларном робом” међу трговцима туђим животима, или би макар тако требало да буде.

Џихадисти нудили новинара у замену за најопаснију жену Ал Каиде

У замену за ослобађање америчког новинара Џејмса Фолија, који је брутално убијен одсецањем главе, Исламска држава је поред откупа од 100 милиона евра тражила и ослобађање неуролога Афије Сидики, познате као “Леди Ал Каида”.

Ова ситна жена и мајка троје деце осуђена је на 86 година робије и служи казну у затвору у Тексасу, након што су код ње нађени планови за радиолошко и хемијско оружје и ширење вируса еболе у САД, ради масовног уништавања.

Обаме одлучно је одбила да размотри могућност њеног ослобађања и исплате откупа.

Сидики (42) је рођена у Карачију, а специјализовала је неурологију на Технолошком институту Масачусетс. Док је живела у Сједињеним Државама, основала је Институт за исламско истраживање и образовање.

Ова жена, висока свега 162 центиметара и тешка свега 40 килограма, налазила се на листи најтраженијих особа Федералног истражног бироа (ФБИ) након што је организатор напада у Њујорку и Вашингтону Халид Шеик Мухамед споменуо њено име на саслушању 2003. године.

Сидики се развела од првог мужа и сада је удата за Амара ал Балучија, нећака Халида Шеика Мухамеда који тренутно служи казну у Гвантанаму.

Садике је ухапшена 2008 у Ганзију (Авганистан) пошто је локалним становницима упала у очи: читала је карту, а већина жена у овом месту је неписмена.

Тада је признала да је планирала да произведе радиоактивну бомбу и хемијско оружје које би убијало само одрасле, као и да изазове ширење заразе вирусом еболе.

У њеној ташни су пронађени килограм изузетно отровног натријум-цијанида и документа о могућим метама напада у Њујорку, укључујући Вол стрит, Емпајер стејт билдинг, Бруклински мост, Кип слободе и подземну железницу, али и центар за животињске болести Плам Ајленд (Њујорк), у коме је за време хладног рата тестирано биолошко оружје.

За време саслушања дан након хапшења зграбила је пушку са стола и почела да пуца на иследнике. Нико није погођен, али су они узвратили и ранили је у стомак.

Дебора Скрогинс, аутор књиге: “Тражене жене: Вера, лажи и борба против тероризма”, назива Сидикијеву “узором џихадиста широм света”. Она пише да је Сидикијева блиско повезана са врхом Ал Каиде, али да никада није осуђена за убиство и рањавање и да је постала славна у редовима џихадиста.

Оптужена је само за покушај убиства и напад смртоносним оружјем, а казна од 86 година робије јој је изречена због америчког закона о строгом кажњавању оних који покушају да убију припаднике америчког особља.

(Б92)